

A VÉRCSÖPP.

Írta: Mayer Konrád Eerdinánd.

Szüretkor a vincellérházba' történt,
 Szikrákat szórt a láng a tüzhelyen,
 Az ablaktábla béhomályosult,
 Szellemhangként tört át az Évoé
 A ködhomályon. Cseng a sok pohár,
 Ifjú s öreg bachansi kedvre gyúlt,
 Rózsásabb lett egy halvány árnyalattal
 Vendégünk arca is, ki oly kevés
 Időt töltött körünkben és a földön,
 E kis vadóc, csöndes, félénk leányé.
 Lyäus táncra hív. Ő elsuhan,
 S az ablakon keresztül kitekint
 A ködbe. Aztán álmodozva ír
 (Úgy vélve, rája senki sem figyel)
 A párás ablaküvegen. De jaj!
 Megleste és meglepte egy csapat.
 Az arca lángvörös lett, s hirtelen
 Széttúzza most az ablaküveget,
 Magát sebezve meg.

Kendöcske te,
 Bús emlékül kit szekrényembe zártam,
 Sebzett kezére nyomva felfogál
 Egy kis vércsöppecskét, mely még előbb
 Szívén keresztül forrón lüktetett.
 Elmúlt korán. Nincs élőlény, ki tudná,
 Mi volt fölírva ott az ablakon,
 Csupán e halvány kis vércsöpp talán.

Ford. Molnár Gyuláné.